

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1014-4/2018
Érkezett:	2018 AUG 06.
Példány:	1
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] (szül. [redacted] anyja neve: [redacted], lakcím: [redacted])
[redacted] - felhívásukra az alábbi hiánypótlással egészíteném ki korábbi indítványomat az indokolás terén.

Alaptörvény XXVIII.cikk (1) bekezdése: .(Mindenkinék joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.)

Úgy gondolom az Alaptörvény ezen cikkének megsértését kellőképpen kifejtettem indítványomban, hiszen részletesen levezetem hogy eljárás 2010.nyarán indult a feljelentéssel. 2010 szeptemberében kerültem előzetes letartóztatásba, majd végül a jogerős bírói ítélet 2018.márciusában született, tehát a kényszerintézkedés foganatosítása után 7 év és 6 hónap telt, mellyel jelentősen sérült az ésszerű határidőn belüli elbírálás Alaptörvényi követelménye. Ezzel kapcsolatban a a 2/2017. (II. 10.) AB határozat kimondja, „hogy a büntetőeljárásról szóló 1998.évi XIX. törvény 258 § (3) bekezdés e) pontjának alkalmazása során az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy amennyiben a bíróság a terhelttel szemben alkalmazott büntetőjogi jogkövetkezményt az eljárás elhúzódása miatt enyhíti, akkor határozatának indoklása rögzítse az eljárás elhúzódásának tényét, valamint azzal összefüggésben a büntetés enyhítését és az enyhítés mértékét,„

Mivel a Veszprémi Törvényszék 2018.03.23 napján 3.Bf.108/2018/7 számon keletkezett ítéletének indoklása rögzíti az eljárás elhúzódásának tényét, ezért a hivatkozott AB határozat alapján tartalmaznia kellene a büntetés enyhítését és annak mértékét. A határozat rendelkező része azonban nemhogy enyhítést nem tartalmaz, hanem a végrehajtandó szabadságvesztés tekintetében súlyosít. (21 hónap letöltendő rész (1. fokú határozat) és 32 hónap letöltendő rész (2. fokú jogerős határozat) Így az enyhítés mértékét sem tudja tartalmazni, mellyel megsérti az Alaptörvény hivatkozott cikkét.

A XXIV. cikk (1) értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidő belül intézzék. A hatóságok a törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

A Veszprémi Törvényszék nem tisztességes módon járt el, hiszen a tanács bírái egy matematikai tévedésük során olyan komoly joghátrányt okoztak nekem, mellyel jelen pillanatban vár még rám 11 hónap börtönbüntetés, feltételes szabadságra bocsátás pozitív elbírálása esetén pedig ~25 nap börtönbüntetés, melyet tekintettel a várandósságomra, úgy fognak végrehajtani, hogy egy 1 éves kisbabát kell magára hagynom, majd úgy bevonulni a Bv.Intézetbe, hogy nem tudhatom biztosan hogy ~25 nap múlva, vagy 22 hónap múlva látom

újra,meddig hagyom egyedül. Egy kisbaba életében pedig a legfontosabb személy az édesanyja, és ha már csak arra gondolok, hogy magára kell hagynom akár pár napra is,elkap a sírás...mindezt pedig azért,mert az ügyemben eljáró 3 bíró nem elég alaposan látta el a munkáját,nem járt el tisztességes módon és az ésszerű határidő be nem tartásának súlya miatt kapkodva számolta ki a már letöltött hónapok számát. Emiatt pedig egy hónapot elszámolva jutott olyan téves adatra, mely alapján kiszámolták, hogy a letöltött hónapokhoz hozzáadva a feltételes kedvezményt milyen börtönbüntetést szabjanak ki. Ha akkor az ítélet meghozatala után nem jelzem a hibát a szóbeli indoklás tartalma és a kiszámított évek alapján,akkor nagy valószínűséggel az írásbeli indoklást is ezt tartalmazta volna. Azonban én bíztam benne,hogy van annyira tisztességes a magyar igazságszolgáltatás,hogy egy ekkora „bakit„ a tanács tagjai tudnak orvosolni,hiszen a tét nem pár ezer forintos pénzbüntetés elszámolása,vagy esetleg hogy valaki hány nap közmunkát teljesítsen,hanem egy várandós kismama élete,akinek ezen múlik-e hogy elszakítják e a kisbabájától,aki még meg sem született. A várandósságomat ezzel a teherrel kell végigcsinálnom,hogy a bizonytalanság továbbra is az életem része,immáron majdnem teljes 8 éve,mióta az eljárás megindult. Nyilván hibáztam és ezért vállalnom kell a következményeket,de normális kereteken belül szerintem se az nem fordulhat elő,hogy valakit 7 és fél évig nem tudnak jogerősen elítélni,illetve az sem hogy egy bírói számolási hiba miatt kelljen súlyos emberi alapjogi sérelmeket elszenvednie.

Bízom benne, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság sem engedi meg ezt a magyar igazságszolgáltatás számára,hiszen Önök pontosan azt a végső bírói fórumot jelképezik,amit a Bíróságok már saját hatáskörben nem tudnak korrigálni. Jelen esetben pedig pontosan erről van szó,a 3 eljáró bíró által okozott „számolási hiba„, orvoslására már nincsen lehetőség az ítélet kihirdetését követően,erre pedig a magyar jog nem ad lehetőséget.

A pártatlanság követelménye értelmében el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében {3242/2012. (IX. 28.) AB határozat, Indokolás [13]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a törvény által felállított bíróság függetlensége és pártatlansága egy olyan általános jogelv, amely a legalapvetőbb emberi jogok közé tartozik {lásd például: 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [25]}. Független és pártatlan bíráskodás hiányában az egyéni jogok érvényesítése szenved csorbát. Mindebből következik, hogy a tisztességes bírósági tárgyalás követelményrendszerének szerves részét alkotó függetlenség és pártatlanság a demokratikus jogállamokban feltétlen érvényesülést kívánó alkotmányos igényként jelentkezik {34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [28], lásd erről még: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]}.

A 21/2016 AB határozat egyértelműen kimondja:

„ Az Alkotmánybíróság a 34/2013. (XI. 22.) AB határozathoz hasonlóan (Indokolás [55]) megerősíti a 8/2013. (III. 1.) AB határozatában rögzítetteket, amelynek értelmében az alkotmányjogi panasz alapján indult eljárásokban kiemelt feladatának tekinti, hogy a jogszabályoknak olyan értelmezését fogadja el, amely összhangban áll az Alaptörvényben biztosított jogok érvényesülésével (Indokolás [54]). Ennek során az Abtv. 46. § (3) bekezdésében előírtakra figyelemmel az Alkotmánybíróság kötelessége, hogy a hatáskörei gyakorlása során megállapítsa azokat az Alaptörvény szabályozásából eredő és az Alaptörvény rendelkezéseit érvényre juttató alkotmányos követelményeket, amelyeket a jogszabályok értelmezése és alkalmazása során a jogalkalmazóknak feltétlenül szükséges

érvényesíteniük. Ebből következően az Alkotmánybíróság feladatához tartozik, hogy az alkotmányjogi panaszok alapján meghatározza az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlan bírói eljáráshoz való jogból fakadó, az alkotmányos büntetőeljáráshoz tartozó egyes követelményeket.

Tehát kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy semmisítse meg a Veszprémi Törvényszék 3.Bf.108/2018/7 számú ítéletét, hiszen az több ponton sérti az Alaptörvényt a fent hivatkozottak szerint, véleményem szerint önmagában az eljárás elhúzódása miatti 2/2017. (II. 10.) Ab határozat alapján is indokolt lenne a megsemmisítés, de a tisztességes eljáráshoz való jog sérülése is teljes mértékben megállapítható a bírói számolási hiba kapcsán, az nemzetközi fórumokon is megállja a helyét, hogy egy bírói tévedésért ne az elítélt szenvedjen súlyos jogi sérelmeket. Amennyiben a magyar jog által Önök korrigálására nem biztosítanak lehetőséget a Bíróság számára, úgy az Emberi Jogok Európai Bíróságának kell ennek a végére pontot tennie, a kártérítési igényem elbírálása mellett.

Köszönettel:

2018.08.01 Bodajk